

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. február 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétsége miatt az I.r. vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2009. október 21. napján kihirdetett Kb.IV.16/2009/6. számú ítéletét **az I.r. és a II.r. vádlottak** tekintetében **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2009. október 21. napján kihirdetett Kb.IV.16/2009/6. számú ítéletével az I.r. vádlottat szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétsége miatt 240 napi tétel, napi tételenként 400 forint pénzbüntetésre, míg a II.r. vádlottat szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétsége miatt 210 napi tétel, napi tételenként 400 forint pénzbüntetésre ítélte.

A tárgyaláson a katonai ügyész az ítéletet mindkét vádlott vonatkozásában tudomásul vette. Az I. és II. r. vádlottak valamint védőjük a felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.97/2009. számú átiratában indítványozta a tényállás kiegészítését akként, hogy a vezető kísérő őri feladatokat az I. r. vádlott látta el, továbbá a büntetés kiszabásának körülményei körében mindkét vádlott terhére, súlyosító körülményként kérte értékelni a szolgálati bűncselekmények rendőri testületen belüli elszaporodottságát. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A vádlottak védője fellebbezésének - utóbb előterjesztett - részletes indokolásában a gondatlan elkövetést elismerve hangsúlyozta, hogy a szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés megállapíthatóságának a Btk. 348. §

(2) bekezdésében írt feltétele, a „szolgáltatásra jelentős hátrány veszélye” nem következett be.

Álláspontja szerint a bírói gyakorlat alapján ez a minősítő körülmény két esetcsoportban állapítható meg. Egyrészt, ha a szolgáltatásban elkövetett kötelezettségszegés vagyoni elleni bűncselekmény elkövetésébe torkollik, másrészt a fegyver-lőszer őrzésénél történő kötelezettségek súlyos megszegése eredményezheti a jelentős hátrány veszélyét. Ennek alátámasztására hivatkozott a BH 1995/201. számon és a BH 1995/448. számon közzétett eseti döntésekre, továbbá utalt az elsőfokú eljárásban ismertetett BH. 1998/371. számú jogesetre is. Kifejtette, hogy az átkíséréssel érintett őrizetben lévő személyt apróbb bolti lopások miatt körözték, a vele kapcsolatos kíséresi hiba emiatt sem jelent különösebb veszélyt. A vádlottak cselekménye álláspontja szerint nem bűncselekmény, hanem fegyvelemsértés.

Mindezekre tekintettel elsődlegesen a vádlottak felmentését indítványozta, másodlagosan - szükség esetére - előzetes mentesítés alkalmazását kérte.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő perbeszédében a fellebbezésre és annak indokaira utalással, a vádlottak felmentését kérte.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője a másodfokú ügyészi átiratban foglaltakat tartotta fenn, indítványait megismételte.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalása során eljárási szabályt sértett, amikor a vádlottakat a Be. 288. § (1) bekezdésében írtaktól eltérően, egymás jelenlétében oktatta ki a Be. 117. § (2) és (4) bekezdésében foglaltakra. Ez azonban nem jelentett olyan eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna, mivel az nem volt kihatással az eljárás érdemi befejezésére.

Az elsőfokú bíróság a releváns bizonyítékokat számba vette, értékelte, és eleget tett indokolási kötelezettségének is, a tényállást a logika szabályainak megfelelően a bizonyítékokkal összhangban állapította meg.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa egyetértett a katonai ügyész tényállás kiegészítésére irányuló indítványával, és mivel a rendelkezésre álló iratok tartalma alapján a hiánytalan tényállás megállapítható, azt a Be. 352. § (1) bekezdés a)

pontja alapján kiegészíti azzal, hogy: „A vezető kísérő őri teendőket az I. r. vádlott látta el.”

Az ekként kiegészített tényállás már minden vonatkozásban mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a másodfokú bíróság felülbírálata alapjául elfogadta.

A vádlottak és védőjük felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. A vádlottak szóban és írásban is utasítást kaptak egy őrizetben levő személy át-illetve továbbkísérésére, ők azonban az egyértelmű utasítás ellenére az őrizetes személyt nem kísérték tovább a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróságra, hanem őt a Pesti Központi Kerületi Bíróságon hagyták és onnan eltávoztak. Ezzel a magatartásukkal súlyosan megszegték a szolgálatuk ellátására vonatkozó és az átkísérési utasításban megfogalmazott konkrét rendelkezést. Mivel az nem kétséges, hogy a vádlottak e cselekményüket a kellő körültekintés hiánya miatt gondatlanságból követték el, a másodfokú bíróság a védői fellebbezésre figyelemmel azt vizsgálta, hogy a vádlottak magatartása a szolgálatra jelentős hátrány veszélyét eredményezte-e. A másodfokú bíróság e tekintetben nem osztotta a védői álláspontot, ugyanis azáltal, hogy az őrizetes személyt a vádlottak elengedték, a jelentős hátrány be is következett, mert a hatályos körözés alatt álló, bíróság elé állítani kért személy, a hatóság őrizetéből kikerült, így a vádlottak kísérő őri szolgálatának alaprendeltetése megghiúsult. A védői érveléssel szemben e tekintetben nem az őrizetes személy által elkövetett cselekmények tárgyi súlyának, hanem annak van jelentősége, hogy az őrizet megszüntetése a szolgálatra jelentős hátránnyal járt-e, ez pedig kétséget kizáróan megállapítható.

A védő által felhívott jogesetek a jelen ügy jogi minősítése szempontjából nem relevánsak. A hivatkozott törvényhelyhez fűzött kommentár tartalmazza az irányadó gyakorlatot, és a jelentős hátrány veszélyét megalapozó, az őrizet tárgya szempontjából fontos szolgálatok között a vádlottak által teljesített szolgálatot is megemlíti.

Nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottak bűnösségét a Btk. 348. § (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdésre tekintettel a (4) bekezdés szerint minősülő szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétségében állapította meg.

A katonai tanács helytállóan állapította meg a bűncselekmény kiszabása során figyelembe vehető enyhítő- és súlyosító körülményeket. Az enyhítő szakasz (Btk. 87. § (2) bekezdés e) pont) alkalmazásával kiszabott büntetés mindenben megfelel

a Btk. 37.§-ában írt büntetési céloknak. A pénzbüntetések napi tételeinek száma igazodik a bűncselekmény tárgyi súlyához, az I. r. vádlott tekintetében kiszabott súlyosabb tételszámú büntetés arányos, tekintve, hogy az I. r. vádlott járőrvezetőként valósította meg a bűncselekményt. Az egynapi tételnek megfelelő összeg pedig a vádlottak jövedelemi és vagyoni viszonyaival arányos büntetést eredményez.

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján az I. és II.r. vádlottak tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371.§ (1), (3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2010. február 5.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete az I. és a II.r. vádlottak tekintetében jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2010. február 5.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

Tóth Mihályné
tisztviselő